

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/86/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014200607
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200607.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. v právnej veci žalobcu F. P., bytom F., právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-P-23/2014 zo dňa 17. marca 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/59/2014-36 zo dňa 23. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/59/2014-36 zo dňa 23. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-P-23/2014 zo dňa 17.03.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu Okresného riaditeľstva policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi č. ORPZ-SN-ODI2-P-8/2013 zo dňa 10.01.2014.

Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne a v súlade s platnou právnou úpravou, a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol podľa názoru krajského súdu dostatočne zistený skutkový stav a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa krajský súd stotožnil. Tieto zodpovedajú zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní, ako to vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

Vychádzajúc z dôkazov vykonaných v správnom konaní, ktoré boli vyhodnotené jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti považoval krajský súd za dostatočne preukázané, že žalobca priestupok, ktorý mu bol kladený za vinu tak, ako bol špecifikovaný v napadnutých rozhodnutiach, spáchal.

Z vykonaných dôkazov, ako aj z vyjadrenia žalobcu samého, rovnako, ako aj zo znaleckého posudku vypracovaného v priebehu správneho konania na základe rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vyplýva, že žalobca nedodrжал za vozidlom pred ním idúcim továrenskej značky Seat Cordoba bezpečnú vzdialenosť, toto chcel ďalej predchádzať, pričom vodič, idúci pred ním sa ešte nestihol zaradiť po predchádzaní do svojho jazdného pruhu, v dôsledku čoho do neho žalobca narazil predným pravým rohom svojho vozidla do ľavej zadnej časti vozidla Seat Cordoba. Tento do záznamu o podaní vysvetlenia spísaného dňa 18.12.2012 Okresným dopravným inšpektorátom v Starej Ľubovni jednoznačne uviedol, že po predídení vozidla Seat Ibiza sa vodič vozidla Seat Cordoba zaradil vpravo, že ho chcel predísť v mierne ľavotočivej zákrute, avšak tento si zrezal zákrutu a prešiel s vozidlom za stredovú čiaru asi na šírku kolies. Žalobca sa zľakol, pribrzdil, dostal sa na krajnicu na štrk ľavými kolesami ku zvodidlu a snažil sa vyjsť späť na cestu, pričom ho vyhodilo z krajnice a narazil pravým predným rohom vozidla do zadnej ľavej časti vozidla Seat Cordoba. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že tento išiel vyššou rýchlosťou, ako vozidlo, ktoré išlo pred ním a že v dôsledku jeho manévra došlo k nárazu a stretu týchto dvoch motorových vozidiel takým spôsobom, ako bol prezentovaný v znaleckom posudku Ing. H. Uvedené jednoznačne vyplýva aj zo znaleckého posudku.

K námietke žalobcu, týkajúcej sa procesného pochybenia správneho orgánu prvého stupňa v súvislosti s neakceptáciou jeho práva na zastupovanie, v zmysle ktorej žalobca tvrdil, že správne orgány konali len s jedným jeho zástupcom a druhého zvoleného zástupcu úplne opomenuli a neumožnili mu vyjadriť sa k navrhovaným a vykonaným dôkazom, tohto ani nepredvolali na žiadne ústne prejednanie priestupku a nedoručovali mu žiadne procesné rozhodnutia, ani rozhodnutia vo veci samej, krajský súd uviedol, že v administratívnom spise sa nachádzajú dve plné moci, ktoré žalobca udelil na zastupovanie v predmetnom konaní, pričom jedna bola udelená dňa 13.02.2013 advokátskej kancelárii Beňo & partners, s. r. o. a táto je generálnou plnou mocou, druhá plná moc bola udelená až následne dňa 26.04.2013 a touto bol splnomocnený na zastupovanie žalobcu F. E., a to konkrétne na zastupovanie pri prejednaní priestupku na Okresnom dopravnom inšpektoráte OR PZ v Spišskej Novej Vsi. Vychádzajúc z ust. § 17 ods. 1 zákona o správnom konaní s poukazom na ust. § 51 zákona o priestupkoch účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia. Z výkladu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že účastník správneho konania môže byť zastúpený iba jedným zástupcom. V danom prípade zástupcom, ktorému bola skôr udelená plná moc je advokátska kancelária Beňo & partners, s. r. o., ktorej bola udelená všeobecná plná moc a ktorej zástupca bol prítomný pri všetkých úkonoch, ktoré boli v priebehu správneho konania realizované a rovnako mu boli doručované všetky písomnosti, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu. Vzhľadom na uvedené táto námietka žalobcu je nedôvodná.

K ďalšej procesnej námietke, vznesenej žalobcom v podanej žalobe v súvislosti s nevydaním uznesenia o ustanovení znalca krajský súd uviedol, že správny orgán prvého stupňa ustanovil v predmetnej veci znalca po tom, čo bolo zrušené jeho prvotné rozhodnutia o priestupku zo dňa 26.07.2013, kde bola správne orgánu prvého stupňa výslovne odvolacím správnym orgánom uložená povinnosť nariadiť vo veci znalecké dokazovanie. Rozhodnutie o ustanovení znalca bolo vydané dňa 01.10.2013 tak, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu, z ktorého zároveň nevyplýva, žeby bolo doručené zástupcovi žalobcu. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že právne zástupcovi žalobcu bola doručená kópia znaleckého posudku, ku ktorému tento mal možnosť sa vyjadriť, pričom znalec bol na návrh žalobcu vypočutý aj na poslednom ústnom pojednávaní dňa 10.01.2014, kde mu zo strany právneho zástupcu žalobcu boli kladené otázky, ako to vyplýva zo zápisnice z uvedeného dňa. Nevyplýva z nej, žeby zo strany žalobcu bola voči ustanovenému znalcovi vznesená námietka zaujatosti v zmysle platnej právnej úpravy, o ktorej by bolo potrebné rozhodnúť. Krajský súd považoval nedoručenie rozhodnutia o ustanovení znalca právne zástupcovi žalobcu za procesnú vadu, ktorá však vzhľadom na okolnosti vyššie uvedené nemá za následok nezákonnosť rozhodnutia. Krajský súd zároveň nevidel dôvod, prečo

by žalobcovi malo byť umožnené klásť znalcovi otázky pred podaním znaleckého posudku. Úloha bola znalcom stanovená správnym orgánom v rozhodnutí o ustanovení znalca, táto bola znalcom splnená a premietnutá do obsahu znaleckého posudku, v závere ktorého znalec zodpovedal na všetky otázky uložené mu správnym orgánom a žalobcovi bolo umožnené sa k záverom tohto znaleckého posudku vyjadriť. V tomto smere bol postup správneho orgánu podľa názoru krajského súdu v súlade s ustanovením § 34 zákona o správnom konaní.

Z obsahu zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 10.01.2014 jednoznačne vyplýva, že žalobca a jeho právny zástupca boli v priebehu tohto pojednávania oboznámení s úplným obsahom spisového materiálu a že im bolo umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Rovnako k tejto námietke zaujal žalovaný stanovisko v odôvodnení svojho rozhodnutia. Aj tento postup krajský súd hodnotí ako súladný s ust. § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní.

K námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočného zistenia skutkového stavu veci s poukazom na existenciu dvoch znaleckých posudkov s diametrálne odlišnými závermi s tým, že správny orgán nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie na odstránenie týchto rozporov a neodôvodnil náležitým spôsobom tento svoj postup, krajský súd uviedol, že ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, tento reagoval na obsahovo zhodnú námietku žalobcu vznesenú v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa a to tým spôsobom, že do pozornosti dal skutočnosť, že znalec z odboru cestná doprava Ing. H. sa v znaleckom posudku č. 53/2013 zaoberal všetkými námietkami, ktoré mu určil správny orgán a správnosť tohto znaleckého posudku potvrdzujú výpovede účastníkov, ako aj samotného žalobcu a rovnako uvedené vyplýva z obsahu priestupkového spisu. Ku znaleckému posudku Ing. J. J.. 238/2013 uviedol, že tento neriešil priebeh dopravnej nehody, ani analýzu nehodového deja, uvedený priebeh nehodového deja nepodložil žiadnym výpočtom a tento nekorešponduje ani s jednou verziou účastníkov konania alebo svedka, pričom je v rozpore aj s výpoveďou žalobcu v zápisnici o podaní vysvetlenia, kde tento uvádza, že sa zľakol, začal brzdiť, zišiel mimo vozovku vľavo, chcel sa dostať na cestu, vyhodilo ho a narazil do zadnej časti vozidla Seat Cordoba. Poškodenie vozidla pri takomto priebehu zodpovedá dokumentovanému poškodeniu vozidiel a keďže žalobca pred nehodou brzdil, zišiel mimo vozovku a tým, že nedodržel dostatočný odstup pred ním idúcim vozidlom, došlo ku kolízii vozidiel. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán druhého stupňa sa zaoberal uvedenou námietkou žalobcu a k tejto zaujal aj jednoznačné stanovisko, ktoré má oporu v obsahu administratívneho spisu. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že znalec Ing. H. bol prítomný na ústnom pojednávaní dňa 10.01.2014, ktoré bolo vykonané za prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a tomuto zo strany právneho zástupcu boli kladné otázky, na ktoré znalec odpovedal. V súvislosti s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu v priebehu pojednávania dňa 23.03.2016 krajský súd ešte uviedol, že za znalecký posudok ako dôkazný prostriedok v predmetnej veci je potrebné považovať posudok Ing. H., ktorý bol vypracovaný na základe rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, pričom znalecký posudok Ing. J., ktorý bol vypracovaný na základe objednávky žalobcu je potrebné považovať za listinný dôkaz. To, že sa správne orgány zaoberali aj obsahom tohto posudku a tento ako dôkaz aj vyhodnotili s prihliadnutím na ďalšie dôkazy vykonané v správnom konaní vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa, ktoré je logické tým, že tieto nepovažovali za potrebné uvedeného znalca v konaní vypočúť. Preto ani túto námietku nebolo možné akceptovať.

Sankcia za predmetný priestupok bola žalobcovi uložená v súlade s § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), pričom správne orgány výšku tejto sankcie aj náležitým spôsobom v súlade s § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch odôvodnili. V tejto časti žalobca napadnuté rozhodnutie ani nenamietal.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného i prvostupňového orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobcom podanú žalobu zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu

nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca odvolanie odôvodnil rovnakými skutočnosťami ako už uviedol v administratívnom konaní ako aj v podanej žalobe.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na stanovisku vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí, ako aj na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k žalobe. Je toho názoru, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 23.03.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.11.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) až i)

možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) vodič je povinný za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ním zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví.

Podľa § 15 ods. 5 písm. b) zákona o cestnej premávke vodič nesmie predchádzať, ak by sa nemohol bezpečne zaradiť pred vozidlo alebo pred vozidlá, ktoré chce predísť.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi, Okresného dopravného inšpektorátu Spišská Nová Ves, ako prvostupňovým správnym orgánom, č. p. ORPZ-SN-ODI2-P-8/2013 zo dňa 10.01.2014 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 17 ods. 1 a § 15 ods. 5 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke tým, že dňa 19.11.2012 v čase o 7.00 hod. viedol motorové vozidlo továrenskej značky Citroën Grand Picasso EČ Q. po ceste č. I/77 km 16.300 v smere Ružbašská Miláva - Nižné Ružbachy, kde predchádzal motorové vozidlo továrenskej značky Seat Ibiza EČ Q. s označením Charita, ktoré v tom čase už bolo predchádzané pred ním idúcim motorovým vozidlom továrenskej značky Seat Cordoba EČ Q., ktoré viedol vodič F. B., pričom vodič - žalobca nedodrжал za týmto vozidlom bezpečnú vzdialenosť a toto chcel ďalej predchádzať, ale vodič F. B. sa ešte nestihol zaradiť po predchádzaní do svojho jazdného pruhu a v dôsledku toho vodič - žalobca narazil pravým predným rohom svojho vozidla do ľavej zadnej časti vozidla Seat Cordoba, ktoré po náraze odhodilo zadnou časťou vpravo mimo cesty do priekopy, otočilo sa o 180°, následne prešlo na ľavú stranu, kde narazilo do zvodidla a tak ostalo stáť na ceste. Vozidlo Citroën v dôsledku tejto zrážky sa dostalo do šmyku, ktorý vodič - žalobca nezvládol a zišiel mimo cesty vpravo do priekopy, kde narazil do svahu a prevrátil sa na ľavý bok vozidla. Pri dopravnej nehode nedošlo k zraneniu osôb a požitie alkoholických nápojov u vodičov nebolo zistené. Hmotná škoda na vozidlách bola odhadnutá na sumu cca 8000 eur. Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch uložil žalobcovi pokutu vo výške 250 eur a podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch ho zaviazal aj na náhradu trov konania vo výške 16 eur.

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-KE-KDI2-23/2014-P zo dňa 17.03.2014 prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol. V odôvodnení konštatoval, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v prvostupňovom rozhodnutí a tvrdenia a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, žalovaný vyhodnotil ako neopodstatnené a obranu žalobcu považuje za účelovú, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský

súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil s názorom uvedeným v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov ako aj s názorom krajského súdu a má za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu. Žalobca pri predchádzaní motorového vozidla Seat Ibiza, ktoré v tom čase už bolo predchádzané pred ním idúcim motorovým vozidlom Seat Cordoba, nedodrжал za týmto vozidlom bezpečnú vzdialenosť a toto chcel ďalej predchádzať, ale vodič vozidla Seat Cordoba sa ešte nestihol zaradiť po predchádzaní do svojho jazdného pruhu a v dôsledku toho vodič - žalobca narazil predným rohom svojho vozidla do ľavej zadnej časti vozidla Seat Cordoba, ktoré po náraze odhodilo zadnou časťou vpravo mimo cesty do priekopy, otočilo sa o 180°, následne prešlo na ľavú stranu, kde narazilo do zvodidla a tak ostalo stáť na ceste. Vozidlo žalobcu sa v dôsledku tejto zrážky dostalo do šmyku, ktorý vodič - žalobca nevládol a zišiel mimo cesty vpravo do priekopy, kde narazil do svahu a prevrátil sa na ľavý bok vozidla.

Odvolací súd má za preukázané, že žalovaný v správnom konaní vykonal rozsiahle dokazovanie, na ktoré v podrobnostiach odkazuje, a ktoré dostatočne preukazujú skutočnosť, že žalobca spôsobil dopravnú nehodu, nesplnil si svoje povinnosti dané mu zákonom o cestnej premávke a tým sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch na zodpovednosť, za ktoré v zmysle § 3 zákona o priestupkoch stačí zavinenie z nebanlivosti. Príčinou vzniku dopravnej nehody bolo nedodržanie dostatočného pozdĺžneho odstupu vodiča - žalobcu za pred ním idúcim vozidlom (§ 17 ods. 1, § 15 ods. 5 písm. b) zákona o cestnej premávke).

Pri hodnotení dvoch rozporných znaleckých posudkov správne orgány uviedli, prečo sa priklonili k znaleckému posudku Ing. H. a nie k znaleckému posudku Ing. J.. Ing. H. sa vo svojom znaleckom posudku zaoberal totiž všetkými námietkami, ktoré mu určil správny orgán a správnosť tohto posudku potvrdzujú aj svedecké výpovede účastníkov, ako aj samotného žalobcu a tiež skutočností vyplývajúce z administratívneho spisu. Naopak znalecký posudok Ing. J. neriešil priebeh dopravnej nehody, ani analýzu nehodového deja, znalecký posudok nepodložil žiadnym výpočtom a tento nekorešponduje ani s jednou verziou výpovedí účastníkov konania. Odvolací súd tak uvádza, že oba znalecké posudky boli vyhodnotené a dostatočne odôvodnené, prečo sa správne orgány priklonili práve k znaleckému posudku Ing. H..

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v časti uloženia sankcie je odvolací súd názoru, že výšku sankcie žalovaný dostatočne odôvodnil v súlade s § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch. Žalovaný pri ukladaní sankcie prihliadal aj na poľahčujúce a prirážajúce okolnosti, a preto uložil žalobcovi pokutu na dolnej hranici zákonom určenej sadzby bez uloženia zákazu činnosti.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami odvolateľa sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd má za preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.